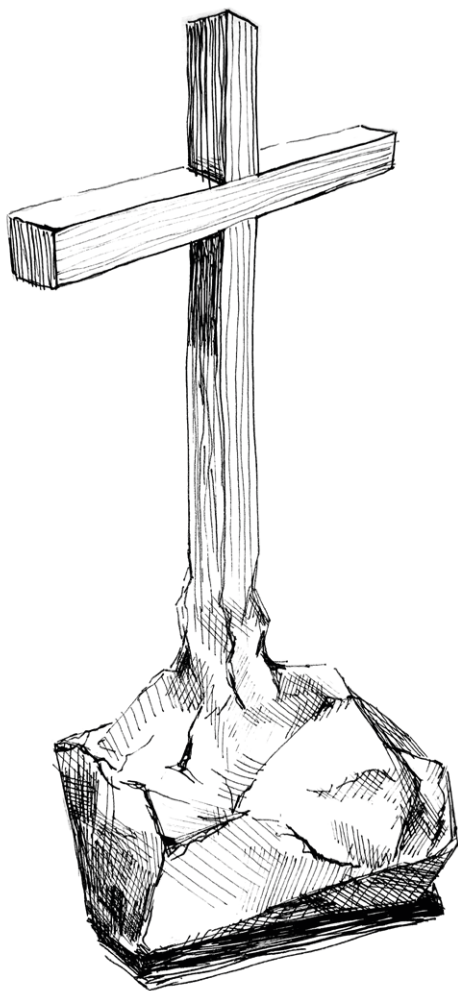

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ NEZAMYSLICE, DOBROMILICE A TIŠTÍN

KÁMEN A KŘÍŽ

Kámen a kříž
kdo chce, tedy slyš
Ježíše znamení
i když jsme znavení
světem a bolestí
okolním neštěstím
v Zahradě s modlitbou
posilnit mysl svou
kámen a kříž
kdo chceš... tedy slyš.

Bolest a krev ve světě zní
jsou s námi tu
vůbec se nepletu
když řeknu
nechte rozeznít
lásku a Boží klid.

Bohuslava Novotná

Po mnoha letech, kdy jsem se sama potýkala s vydáváním Rosy se našla nadšená osoba, která se rozhodla převzít štafetu. Je to úkol nesnadný v dnešní době internetu a různých dostupných médií, ale o to záslužnější. Převzít Rosu od pana Outraty bylo velmi odvážné a troufalé, na druhou stranu zavazující. Jsem vděčná, že se Rosa neztratila, snažila jsem se, aby rozdávala radost a informace zvláště těm, kteří nemohli být v našem věřícím společenství přítomni osobně.

Nové redaktorce přeji hodně dopisovatelů a hlavně hodně čtenářů.

Bohuslava Novotná

Zdravím všechny čtenáře,

asi jste si již všimli nové grafické podoby Rosy. Chtěla bych se tímto způsobem podílet na její tvorbě. Myslím, že to může náš zpravodaj oživit. Jen nový vizuální vzhled tomu ale nepomůže. Těmi hlavními, kteří s tím můžou něco udělat, jste vy všichni a vaše příspěvky. Psát a posílat své zážitky, svědectví nebo cokoli jiného o co byste se chtěli s ostatními podělit můžete kdykoliv, hned jak něco prožijete. Nemusíte čekat na další číslo Rosy, to Rosa čeká na vaše příspěvky a jakmile bude plná, tak nic nebrání tomu, aby vyšla.

Pokud máte pocit, že je něco nepřehledné nebo nečitelné (nebo v případě jakýchkoliv jiných dotazů a poznámek) nebojte se ozvat.

Hana Burgetová

PŮST - VELIKONOCE

Všechny vás srdečně zdravím v již pokročilé době postní, kdy se již pomalu chystáme oslavit ten nejzásadnější moment lidské historie: velikonoční vítězství Ježíše Krista nad smrtí.

Tato část liturgického roku mi trochu připomíná západ slunce u zdánlivě klidného oceánu. Představme si, že jej pozorujeme... Možná nás i mírně dojíká, jak se poslední paprsky světla – poslední zbytky dne – ještě snaží prohřát a osvětlit stále temnější skalisko na pobřeží. Tu náhle do této idylky vpadne obrovská masa vody a její dramatický náraz tuto nádheru překazí! Určitě se i lekne... Možná nám je to líto... Najednou se však zcela nečekaně v kapkách roztráštěné vody zatřpytí barvy a objeví se v nich úkaz, který odjakživa naplňuje člověka posvátnou bázní – duha.

Tak nějak si představuji velikonoční prožitek učedníků či žen, které Ježíše provázely pod kříž a posléze ke hrobu... I my zajisté často zažíváme podobné zvraty. Po různých plánováních, představách a očekáváních krutý střet s realitou... Nebudme hned naštvaní –počkejme si na onen velikonoční „lom světla“, abychom jako Marie Magdalská i my mohli zažít zcela nečekanou radost ve zcela nečekaný moment.

Trpělivost v závěru doby postní a požehnaně prožité Velikonoce vám všem ze srdce vyprošuji a žehnám

+P. Marek

MÉ PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

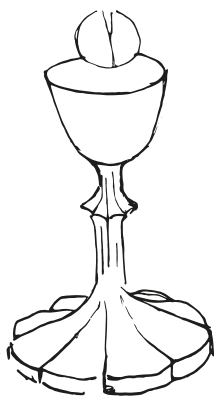
Popeleční středa letos připadla na 14. února 2024. Tedy také na svátek svatého Valentýna. Pro mě to byl výjimečný den ale úplně z jiného důvodu. Byl to den, kdy jsem poprvé přijala Tělo Kristovo.

Na první svaté přijímání jsem se připravovala od září 2023 na Arcibiskupském gymnáziu, kde studuji. Na pravidelných setkáních s otcem Petrem Káňou (naším školním kaplanem) jsem prohlubovala svoji víru k Bohu.

Toho dne od rána svítilo slunce a i přes mírnou nervozitu jsem byla klidná a plná očekávání. Do kostela plného studentů gymnázia mě doprovodili spolužáci a má rodina. Mši vedl otec Káňa a jeho milá slova mi dodávala sílu a klid na duši. Tělo Kristovo jsem přijala v doprovodu zpěvu školního sboru, což umocnilo ještě více tento okamžik. Svou premiéru měl také Pavel Burget, který mši doprovodil na varhany.

Přijetí svátosti eucharistie pro mě však znamená mnohem víc než jednodenní událost, i když mi navždy zůstane v paměti. Je to závazek, který jsem přijala, abych žila podle Boží vůle. A jsem za to nesmírně vděčná.

Inna Štěpánková

PŘÍSPĚVEK Z KOVÁLOVIC

Važme si kněží, modleme se za ně a pomáhejme jim. Važme si svého kněze, budme mu oporou, povzbuzením, pomáhejme v rámci svých možností. Mysleme na jeho pracovní vytížení a zdraví. Mějme na paměti, že má na starosti nejen duchovní stránku farností, ale zároveň je i úředníkem, ekonomem, manažerem, diplomatem a aké sám sobě kuchařkou, uklízečkou, pradlenou apod. Nelpěme tedy na tom, co bylo před léty, nesrovnávejme co dělá nebo nedělá jiný kněz, ale snažme se o vstřícnost a pochopení. Nechceme přeci mít přetíženého, uštvaného a nespokojeného kněze.

L. Vokounová

MINISTROVÁNÍ V TIŠTÍNĚ

Já a bratr ministrujeme v Tištině. Ministrujeme tam asi 2 roky. Ministrování v Tištině obnáší i přípravu před mší (např. příprava liturgického nádobí, vyhledání správného textu v knihách atd.). Společně s námi tam slouží i další ministranti z Nezamyslic, např. Leoš a Milan. Ministrování v Tištině mě baví, protože si tam člověk může vše udělat sám a hodně se tam i naučí. Plánuji tam ministrovat i nadále a tím i vyřešit problém, že v Tištině žádní ministranti nejsou. Pokud by měl někdo o ministrování zájem, rád ho zaučím.

Vojta Kameník

POSTNÍ ZTIŠENÍ – CESTA K BOHU SKRZE SMYSLY

Věnovat v postní době pozornost smyslům – nemaří se tím jaksi účel postu? Vždyť přece půst (postní doba) je od toho, abychom smysly „umrtvovali“, ne? A umrtvovat smysly, to snad znamená nepoprávat jim sluchu, snažit se od nich „odpoutat“, abychom se naučili žít víc „duchovně“ a méně „tělesně“, takže jakýmsi pomyslným křesťanským ideálem je umět smyslovou zkušenost (hlad, žízeň, únavu, zimu, nechut, a z nich plynoucí nervozitu, hněv, podráždění aj.) úplně popřít či ignorovat – nebo snad ne?

Program Cesta k Bohu skrze smysly je příležitostí, jak tato a jiná klišé našeho duchovního života podrobit kritickému zkoumání ve větle evangelijních příběhů o tom, jak Ježíš křísí mrtvé-

ho, uzdravuje malomocného, chromého, hluchoněmého a slepého. Nasloucháme-li těmto vyprávěním s otevřenou myslí a ochotou dát Bohu šanci změnit naše smýšlení, může nás Duch svatý právě skrze ně vyvést z našich „zajetých kolejí“ na cestu hlubokého a úvěrného přátelství s Bohem, plnou dobrodružství a nečekaných zvratů. Kdo jiný než Bůh, který se stal člověkem (tj. přijal tělo se vším, co k tomu patří), nás může naučit, jaká je pravá hodnota těla a ělesnosti v Božím plánu a jak máme své tělesné smysly používat k tomu, k čemu byly původně svým Tvůrcem určeny? – A nespočí-

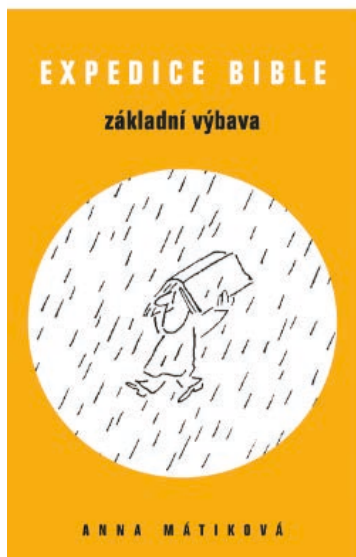
vá skutečný cíl postní doby právě v tom, že Bohu vytvoříme prostor nás oslovit, přitáhnout k sobě a proměnit? Co když „umrtvování“ a „odpoutávání“ znamená hlavně zvolnit, zastavit se a vnímat (všímat si), co se děje kolem mě a co se odehrává ve mně: co vnímám smysly? Jaké pocity to ve mně vyvolává? Jak smysly souvisí s budováním mezilidských vztahů? – Možná vůbec nejde o to, co jím nebo nejím, resp. co si „odřeknu“, ale spíše o to, abych si uvědomil(a) pravou hodnotu toho, co jím, slyším (poslouchám), vidím (pozoruji), čeho se dotýkám apod. „Postím se“ (tj. snižuji množství toho, co přijímám skrze smysly) proto, abych se snáze soustředil(a) na to podstatné: vděčnost za dary, které jsem přijal(a), potažmo budování vztahu důvěry a lásky s tím, od Koho, jsem je dostal(a)... Kéž nám letošní postní doba pomůže (znovu)objevit radost a svobodu Božích dětí!

Mirjam

DOPORUČUJEME...

Tentokrát bych Vám chtěla doporučit knihu Expedice Bible (nakladatelství Paulínky), jejíž autorkou je Anna Mátiková. Publikace svým čtenářům může pomoci vyznat se v Bibli. Přímou na obalu knihy je uveden citát PhLic. Kateřiny Lachmanové, ThD: „Co jste chtěli vědět o Bibli, a báli jste se zeptat, protože víte, že byste to měli dávno vědět.“ Cituji, protože mě nenapadají vhodnější vlastní slova, jak knihu popsat. Kniha je přirovnávána k průvodci džunglí, možná se někomu Bible může zdát složitá, právě jako expedice džunglí a kniha má sloužit tak trochu jako turistický průvodce. Pro koho je kniha určena? Pro všechny, kdo potřebují nebo chtějí základní přehled o Bibli. Ať už o původu a nebo o jejím obsahu. Na konci knihy je i doporučení jak (ne)číst Bibli a za zmínku stojí i kapitola Jak se modlit s Biblí (Lectio divina).

Michaela Venhudová

MISIE V PRALESE

O misijním působení sester františkánek-minoritek v Areguá v Paraguay jsme už psali v některém z minulých čísle Rosy, a také jsem jim posílali finanční příspěvek za nezamyslickou farnost.

Sestry na konci loňského roku oslavily 15 let svého působení v této jihoamerické zemi. I nadále v misii působí tři sestry z České republiky – Barbora, Agáta a Anna, které se neúnavně a s plným nasazením věnují místním dětem, pracují s rodinami, pořádají duchovní cvičení a setkání, podporují rodiny v chudých osadách a indiány.

Protože se se sestrami osobně znám, ráda sleduji jejich práci a vnímám, že má smysl. Proto bych se s vámi ráda podělila o dopis, který poslaly:

Pokoj a dobro!

Moc Vás zdravíme z naší misie a děkujeme za Vaši stálou podporu! Kromě všech našich aktivit s dětmi, mládeží a nemocnými a potřebnými lidmi, nás teď zaměstnává přestavba našeho exercičního domu. Toto místo přitahuje hodně poutníků, a nám stále chybí prostory na ubytování. Do dnešní doby jsme používaly náš exerciční dům s kapacitou 25 lidí. Ten už ale potřeboval generální opravu střechy, protože dovnitř zatékalo. Proto jsme se rozhodly přistavět jedno patro a dát novou střechu. Tím by se zvýšila kapacita na 50 osob.

Tyto práce začaly hned po Setkání mládeže ve čtvrtek 25. ledna. Momentálně už byla sundaná stará střecha, zpevněny základy domu a položeny základy na nový strop. Příští týden ho začnou betonovat.

Bohužel naše architektka zjistila mimo jiné, že se musí udělat v přízemí úplně nová elektrika, takže se rekonstrukce zase prodraží.

Proto bychom Vás chtěli poprosit především o modlitbu za toto dílo a za všechny, kdo tu pracují. A chceme Vám z celého srdce poděkovat za jakýkoliv dar, ať už duchovní, nebo finanční. Ať Vám

Pán Bůh všechno odmění. Denně na Vás, naše dobrodince, pamatujeme v modlitbách!

Pokud byste nám chtěli přispět i se-
bemenší částkou, můžete svůj dar zaslat
na číslo účtu: 3205762379/0800.

Za každý dar předem DĚKUJEME!

Vaše setry minoritky z Paraguaye

O misii existuje také dokument v archivu TV NOE „Zázrak
v pralese“ nebo se můžete více dočíst na webových stránkách sester
www.smfo.cz

Alice Košárková

ROZJÍMAVÁ MODLITBA

Co to vlastně je? Je na to jednoduchá odpověď. Rozhovor. Osobní rozhovor s Bohem. Určitě to není monolog. Mluvme, ale i naslouchejme a na otázky si neodpovídejme sami, ale čkejme odpověď. V tom abych neupadala do monologu mi pomáhá občas obnovit ten kontakt třeba tím že řekneme jak to vidíš Ty? nebo něco podobného.

Nemám čas..

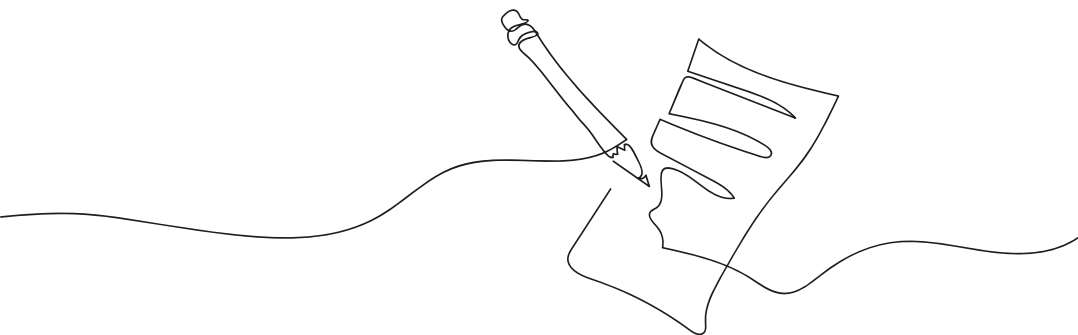
Kolik času ztratíme přes den úplnými hloupostmi, instagram, televize, nebo mluvení o ničem... Není to tak že nemáme čas, spíš si ho neumíme udělat nebo ho využít. Nepotřebujeme dlouhé hodiny. Stačí si najít přes den 15 minut, kdy na to budeme mít klid. Může nám pomoci si najít přesný čas, abychom s tím v tom dni už počítali. Vhodné je určitě tiché místo o samotě, kde můžeme být v klidu a ničím nerušení.

Z vlastní zkušenosti můžu říct že je někdy náročné se soustředit. Hlavně ze začátku. Určitě dobrý způsob jak tomu předejít je mít už předtím takový „režim nerušit“ a zbytečně se nerozptylovat spoustou věcí. Myšlenky ale i tak často utíkají pryč. Mě k uspořádání myšlenek hodně pomohlo si psát to, co říkám v hlavě. Jiný způsob může být mluvit nahlas. Dělat si nějaké poznámky ale můžu doporučit i bez problému se soustředěním. Je to velice užitečné proto abych se mohla vrátit k některým postřehům později nebo pro přípravu na svátost smíření.

Je důležité se k tomu postavit zodpovědně a s odvahou, protože se o sobě můžeme dozvědět něco co nechceme. Buďme upřímní sami k sobě. Nemusíme se toho bát. Nemá smysl si před Bohem nalhávat ideály. Mnohem více nám pomůže překonávat v sobě překážky, než je schovávat. I když je to snazší. Před modlitbou je dobré se ztišit a uvědomit si Boží lásku, Jeho touhu mi pomoci, udělat ze mě lepšího člověka. Jedině když zjistíme co nás od Boha vzdaluje, můžeme to změnit. Nemůžu pracovat na něčem co neznám. Nic není moc velká překážka, protože na to nejsme sami. Hledejme v sobě, ve svém srdci. Nikdy ta překážka není nikde jinde než v nás samotných.

A co z toho? Možná to bude překvapivé, ale velice rychle uvidíte výsledky. Můžeme neustále poznávat sami sebe, budujeme hluboký přátelský vztah s Bohem a roste naše důvěra. Plyne z toho radost, pokoj a urovnání duchovního života. Nazvala bych to možná denním chlebem naší duše proto aby mohla sílit a růst.

Hana Burgetová

TIPY NA APLIKACE/WEBOVKY

Kancionál v mobilu, Misál, Bibli nebo aplikaci IZIDOOOR už mají v mobilu mnozí z nás. Já jsem nedávno dostala odkaz na podcast (pořad v digitální podobě).

Ecclesia Podcast - co zde můžete najít? Rozhovory se zajímavými osobnostmi z katolické církve. Nová epizoda v audio nahrávce a videu vychází každý měsíc, lze stáhnout jako aplikaci do mobilu nebo zhlédnout a poslechnout přímo na www.ecclesiapodcast.cz. Poslední nahrané epizody jsou:

Seminaristé: „Recept na život? nebát se dělat rozhodnutí.“

Samuel Prívvara: „Rozlišování není o metodě, ale o vztahu s Bohem.“

Tomáš Holub: „Rozvířil jsem diskuzi, jak být na blízku lidem, kterým ztroskotal celoživotní projekt.“

Monika Klimentová: „Synoda je o tom, jak do života církve zapojit všechny lidi.“

Těším se na případné tipy od Vás...

Michaela Venhudová

ROZHOVOR S POMOCNÝM KOSTELNÍKEM MILANEM

V minulém čísle Rosy jste si mohli přečíst rozhovor s Nezamyslickým pomocným kostelníkem Leošem, dnes to bude jeho starý dobrý kolega Milan.

Jak dlouho už jsi pomocným kostelníkem?

Od roku 2008.

Jak jsi se k této funkci dostal?

Přes Leoše, který mě oslovil společně s panem Outratou.

Co třeba tady v Nezamyslicích v kostele tak normálně děláš?

Tady v kostele pomáhám s chystáním na mše svaté, třeba vína, vody, hostií, oblečení pro pana faráře, často při různých slavnostech nosím kříž. V podstatě všechno možné.

Ministruješ i někde jinde kromě Nezamyslice?

Ministruju v Nezamyslicích, Tištině, Mořicích, taky v Koválovicích a občas v Dobromilicích.

Jak se těšíš na blížící se velikonoční svátky?

Jo, dost se na ně těším.

Jáchym Košárek

FARNÍ TÁBOR

Milí farníci, milí táborníci,

není to tak dávno, kdy jsme se s Vámi a Vašimi ratolestmi setkali u táboráku na faře a vzpomínali na uplynulá dobrodružství v Kelči. Další léto se blíží mílovými kroky a s ním i farní tábor. Letos proběhne již 14. ročník. Vyrazíme na místo, které jsme ještě nenavštívili - Cholinu. Že Vám to nic neříká? Úplně Vám rozumím, je to malá vesnička na okraji malebného Litovelského Pomoraví. Jako zázemí nám bude sloužit zdejší barokní fara, která byla dlouhé roky letním sídlem olomouckých cisterciáků.

Tábor se ponese v duchu slavného románu Julesa Verna „Cesta kolem světa“. Celé dobrodružství odstartuje na nezamyslickém nádraží v neděli 28. července. Doufám, že celý svět stihneme procestovat za 7 dní a v neděli 4. srpna se vrátíme zpět do Nezamyslic.

V posledních několika letech jsme zaznamenali generační obměnu a na tábor s námi jezdívalo méně dětí, než jsme byli zvyklí. Minulý rok se začalo blýskat na lepší časy a děti s námi vyrazilo 25. Doufám, že letos toto číslo překonáme. V době, kdy píšu tento článek, máme přihlášených 23 táborníků! Je to úžasné a díky Vám všem, kteří jste již přihlášku poslali. Na ostatní netrpělivě čekáme. Ovšem neváhejte dlouho, přece jen máme omezenou kapacitu a zájem je letos vyšší.

Kvůli stále rostoucím cenám potravin a energií jsme byli nuceni zvednout úhradu za tábor na 2.900 Kč. Myslím, že je to stále přijatelná finanční částka. Daří se nám ji udržovat díky každoročním příspěvkům městyse, ale také spolku Sarkander z. s., který nás právně zaštiťuje a pomáhá získávat příspěvky z MŠMT. Pokud by však pro někoho z Vás byl tábor finančně náročný, prosím kontaktujte mě, a vymyslíme způsob, jak jeho financování rozložit.

Závěrem připomínám, že místo stále máme a přihláška je ke stažení na stránkách farnosti v sekci „Aktuality“. Těšíme se na nové táborníky i staré harcovníky!

Za kolektiv vedoucích a paní kuchařky

Filip Trunečka

NA CESTU SVÍTÍ HVĚZDA

svítí nám po celý rok, pojďme tedy za ní...

Jsou lidé, kteří mají potřebu na Nový rok udělat ohňostroj, někdo se raději pomodlí, poděkuje za uplynulý rok a přidá prosbu za ten nový. A právě takovou možnost měl u nás v kostele každý, kdo přišel půl hodinu před půlnocí ke společné adoraci.

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojí více než 70 tisíc dobrovolníků.

Sbírka má za sebou dvacáté narozeniny. Tři králové vyrazili do ulic poprvé v roce 2000 v Olomoucké arcidiecézi, a obnovili tak starodávnou lidovou tradici. Koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přitom o příspěvek pro lidi v nouzi. Zprostředkovává mezigenerační setkávání a soudržnost. I během krátké chvíle umožňuje zažít pocit radosti a vzájemnosti a právě to je jejím největším posláním a nejsilnějším poselstvím. Pro koledníky i dárce představuje unikátní příležitost k tomu začít nový rok dobrým skutkem. Tak a nejinak tomu je celou řádku let i u nás. Letos se do ulic vypravilo na 5 vedoucích a 40 koledníků. Vůbec nevadilo, že někde šly s jedním vedoucím i 4 děti, nebo že prší, je zima, že se roztekly barvičky z krásných korunek ze školky, že mají rochetky mokré a od bláta, nebo dokonce že nejmenší dvouletá Daisy zpívá anglicky. Podstatné bylo, že šli, vybrali zatím největší částku za dobu jejího trvání (56.805,- Kč), ohřáli se při čaji a občerstvení a rozešli se domů. Šťastní a spokojení, nechci nikoho lekat, ale věřím tomu, že by klidně chodili i během roku... Tak zase za rok: „My tři králové...“

Příprava na první svaté přijímání začala od ledna a připravují se tentokrát dvě děti.

Na farní zahradě se musel pokácet velký jasan u stodoly, protože hrozilo, že by mohl poškodit střechu. Velký dík patří všem brigádníkům a hlavně bratrům Daňkovým, kteří tuto akci provedli doslova odborně.

Spolčo na faře pravidelně připravuje skupinka starších dětí pro děti ve věku 5–12 let. 1. 3. se na faře konala Crossna.

Farní kavárna, kterou opět organizuje Tereza Pavlíková, bývá jedenkrát za měsíc a jde o milé setkání, místo před kostelem, na faře s občerstvením a u kachlových kamen. Dveře jsou otevřeny všem.

Děti se mohou účastnit Cesty kolem světa, farní tábor, tentokrát se bude konat od 28. 7. do 4. 8. 2024 na faře v Cholině. Zájemci se mohou hlásit u hlavního vedoucího Filipa Trunečky.

Velikou událostí je pro nás také jmenování nového olomouckého arcibiskupa. Papež František jmenoval Mons. Josefa Nuzíka. Uvedení do funkce se konalo 13. 4. 2024 v Olomouci.

V Tištině na faře se konají každou postní sobotu od 18:15 hod. setkání s myšlenkou „Cesta k Bohu skrze smysly“ – komentovaná četba Ježíšových uzdravujících zázraků.

Největší událostí, která nás čeká, jsou Velikonoce – vzkříšení Ježíše Krista. Křížové cesty jsou každou neděli ráno, další pořad bohoslužeb najdete na stránkách farnosti. Přijměte pozvání na setkání a rozjímání s Pánem.

Požehnané velikonoční svátky za farnost

Bohuslava Novotná

POŘAD BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH NEZAMYSLICE, DOBROMILICE A TIŠTÍN

od 24. 3. 2024 do 31. 3. 2024

KVĚTNÁ NEDĚLE 24. 3. 2024

Koválovice 8:00

Nezamyslice 9:30

Dobromilice 11:00

ZELENÝ ČTVRTEK 28. 3. 2024

Nezamyslice 17:30

Dobromilice 19:00

VELKÝ PÁTEK 29. 3. 2024

Tištín 15:00

BÍLÁ SOBOTA 30. 3. 2024

Dobromilice 19:30

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ - NEDĚLE 31. 3. 2024

Koválovice 8:00

Nezamyslice 9:30

Dobromilice 11:00

sbírka na služné duchovních

Společná křížová cesta z Nezamyslic do Tištiny

Velký pátek 13:45

Společný nácvik ministrantů

Bílá sobota, Dobromilice 15:00

ROSA vychází nepravidelně pro vnitřní potřebu farností Nezamyslice, Dobromilice a Tištiny v nákladu 150 kusů. Současně je dostupná v elektronické verzi na webech farností: <http://farnost.nezamyslice.cz/> a na webu prostějovského děkanátu: <https://dpv.cz/>. Grafická úprava Hana Burgetová, jazyková úprava Mgr. Marie Benešová. Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby články upravit nebo zkrátit. Příspěvky do dalšího čísla můžete posílat na e-mail: rosa@burgnet.cz